

РЕШЕНИЕ

№ 1408

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6863** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 99б от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалба на А. Д. Д., чрез адв. Д., срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община /СО/ да се произнесе по искане на жалбоподателя на основание чл. 99б от ЗГР с рег. № РКС19-ГР94-1045/02.05.2019 г. за заличаване на адресната регистрация на трети лица, вписани на адреса на неговия собствен имот.

Жалбоподателят твърди, че на 02.05.2019г. е подал искане за заличаване на адресната регистрация на трети лица, вписани на адреса на неговия собствени имот. Сочил, че към датата на подаване на настоящата жалба липсва произнасяне по искането му, поради това с процесната жалба от 10.06.2019г. оспорва мълчаливия отказ на кмета на СО да се произнесе по искането. Твърди, че същият е незаконосъобразен, като жалбоподателят не е уведомен дали е започнало производство по подаденото от него искане, в нарушение на чл. 26 от АПК. Сочил, че не е извършена проверка за изясняване на фактите в нарушение на чл. 35 от АПК. Сочил се, че мълчаливият отказ е в нарушение както на процесуалния, така и на материалния закон като не е отчетена и посочената в искането незаконосъобразност на адресните регистрации, за които се иска заличаване. Претендира се отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на кмета на СО за издаване на искания административен акт, като бъде даден и срок за издаването му.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява

от адв. Д., който поддържа жалбата. Поддържа, че кметът на СО е постановил незаконосъобразен отказ по подаденото заявление от 02.05.2019 г. Соча, че след изтичане на законоустановения срок, същия е постановил свое решение № СОА19-РИ01-37/13.06.2019 г., което е обжалвано по адм. дело № 8374/2019 г. на АССГ и със съдебен акт е било отменено като незаконосъобразно. Подробни съображения излага в писмена молба – становище от 28.10.2019г. Претендират се разноси по списък.

Ответникът – Кмета на СО, редовно призован, се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които излага подробни съображения за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Производството пред административния орган е започнало по искане с рег. № РКС-19-ГР94-1045 от 02.05.2019 г., подадено от А. Д. Д. до кмета на СО, район „К. село“ с искане на основание чл. 99б от ЗГР да се заличи адресната регистрация на лицата У. Т. Я., Х. Х. М., М. У. Т., К. У. Т., Р. У. Т., вписани в ЕСГРАОН на адреса на неговия собствен имот: [населено място],[жк],[жк], [жилищен адрес]. Жалбоподателят е заявил, че не е давал декларация за съгласие, нито е съгласен към момента горепосочените лица да бъдат регистрирани на този адрес. Приложено е копие от нотариален акт за продажба на недвижим имот № 5, том XXXVIII, дело № 7492/1996г., с който жалбоподателят и съпругата му са придобили процесния апартамент от П. Н. К. и Р. М. К., със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, върху което е построена сградата. Приложена е и служебна бележка на Ректора на БСУ № 93-00-398/12.11.2018 г., видно от която е,че жалбоподателят през м. май 2014 г. е изпълнявал трудовите си задължения в БСУ. Приложени са и молба с рег. № РКС18-ГР94-2049/04.09.2018 г., допълнително заявление с рег. № РКС18-ГР94-2049-(5)/08.11.2018 г. и Протокол на район „К. село“ с рег. № РКС18-ГР94-2049-(8)/21.11.2018 г.

Въз основа на представените документи с искането от 02.05.2019 г., на 13.06.2019 г. кметът на СО е постановил Решение № СОА19-РИ01-37/13.06.2019 г., като не е образувал производство по искането от 02.05.2019 г., позовавайки се на чл. 27 от АПК, и е приел, че няма основания за възобновяване на административно производство, по което кметът на СО се е произнесъл с Решение № СОА19-РИ01-8/01.02.2019 г.

Решението е представено с административната преписка на дата 20.06.2019г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения срок по чл. 149, ал. 2 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването

Разгледана по същество същата е основателна по следните съображения:

Подаденото от жалбоподателя искане рег. № РКС19-ГР94-1045 от 02.05.2019 г. не е молба за възобновяване на производство по предходна негова молба от 04.09.2018 г., по която има влязло в сила като необжалвано Решение № СОА19-РИ01-8/01.02.2019 г. на кмета на СО. Молбата от 04.09.2018 г. е по други искания на заявителя, относно други лица и на друго правно основание, като произнасянето по нея е било по чл. 99а

и по чл. 92 от ЗГР. Горесцитираното решение не е било по чл. 99б от ЗГР, каквото е процесното искане от 02.05.2019 г., предвид което настоящият съдебен състав приема, че искане рег. № РКС19-ГР94-1045 от 02.05.2019 г. представлява ново заявление за производство по чл. 99б от ЗГР и същото поставя началото на ново административно производство, по което се дължи изрично произнасяне.

В сроковете по чл. 99б, ал. 1-3 от ЗГР липсва изрично произнасяне на органа по заявлението, за извършване на проверка и за издаване на заповед за заличаване на адресните регистрации на лицата, което поведение формира мълчалив отказ по искането за издаване на индивидуален административен акт по дефиницията на чл. 21, ал. 1 от АПК. Произнасянето с Решение № СОА19-РИ01-37/13.06.2019 г. не съдържа волеизявление за заличаване или отказ от заличаване на адресните регистрации.

Подаденото от А. Д. искане от 02.05.2019 г. е задължило кмета да извърши проверка на адресните регистрации на лицата по реда на чл. 99б, ал. 1 от ЗГР чрез издаване на заповед за определяне на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация на лицата и за наличие на условията за промяна на адреса. Дължимо е било изготвяне на протокол от комисията за резултатите от проверката по реда на чл. 99б, ал. 2 от ЗГР и въз основа на протокола кметът да издаде съответната заповед. Комисията по чл. 99б, ал. 1 от ЗГР е помощен орган, чиито заключения от проверката са процесуална предпоставка за валидна преценка на органа по преписката относно наличието или липсата на условията за прекратяване на адресната регистрация на лицата.

Нарушени са нормите на чл. 35 и чл. 36 от АПК за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение по случая и за служебно събиране на доказателства по преписката по предвидения в ЗГР процесуален ред. Основателно е възражението на жалбоподателя за нарушаване на принципите за служебно начало по чл. 9 от АПК и истинност по чл. 7 от АПК.

Със ЗИД на ЗГР /ДВ, бр. 55 от 2015г., в сила от 21.07.2015г./ е приет нов Раздел III „Извършване на проверка” /чл. 99б, ал. 1-5/. Съгласно чл. 99б, ал. 1 от ЗГР, при писмен сигнал или по искане на собственик на имот, подадени до орган по чл. 92, ал. 1 /кмет на община, район или кметство или определени от тях длъжностни лица/ или до областния управител за нарушение на чл. 92 или чл. 99а, както и по собствена инициатива кметът на общината или на района издава заповед за определяне на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация или промяна на адрес. В случаите на подадени писмен сигнал или искане на собственик на имот, заповедта за определяне на комисията се издава в тридневен срок от получаването им и се обявява на таблото за обявления и на интернет страницата на общината. В случай че кметът не издаде заповедта в определения срок, тя се издава от областния управител. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, проверката по ал. 1 се извършва в 7-дневен срок от издаване на заповедта за определянето на комисията. За резултатите от проверката се съставя протокол. В чл. 99б, ал. 3 от ЗГР е предвидено, че в тридневен срок от извършване на проверката и въз основа на протокола по ал. 2 кметът на общината издава заповед за заличаване на адресни регистрации, за които е установено, че са извършени в нарушение на чл. 92 или на чл. 99а.

Следователно, по искане на собственик на имот, кметът на общината е компетентен да издаде заповед за заличаване на адресни регистрации, за които е установено, че са извършени в нарушение на чл. 92 или на чл. 99а от ЗГР.

Преценката на органа за наличие на основанията за заличаване на адресната регистрация не се ограничава единствено до проверка за спазване на реда за регистрацията по чл. 92, ал. 2 и ал. 3 от ЗГР, а е необходимо да се установи дали не са налице условията за промяна на адреса по арг. от чл. 99б, ал. 1, изр. 1 от ЗГР. От доказателствата по делото е видно, че регистрацията на лицата по постоянен и настоящ адрес, осъществена със заявленията от 2014 г., е извършена при спазване на реда по чл. 92, ал. 2 и ал. 3 от ЗГР. Заявленията изхождат от лицата, представена е декларация, съдържащи писмено съгласие на собственик на имота и документи за собствеността върху имота на даващия съгласието. За разлика от съдържанието на чл. 92, ал. 3 от ЗГР в редакцията, обн. ДВ, бр. 39/2011 г., в сила от 20.05.2011 г., където съгласието е следвало да се даде от "собственика" на имота, в сегашната редакция на нормата, след изменението, обн. ДВ, бр. 42/2012 г. се изисква съгласие от "собственик". Тази непрецизна редакция на закона допуска тълкуване, че при съсобствен имот е допустимо съгласие само на един от собствениците за извършване на адресна регистрация на лицата. При това положение правно издържан е изводът, че адресната регистрация на лицата е извършена при спазване на законовите правила. Това обаче не означава, че законът регламентира т. нар. "пожизнена адресна регистрация". Дължимата проверка за промяна на адреса по см. на чл. 99б, ал. 1, изр. 1 от ЗГР задължава органа при сигнал на собственик на имота да провери дали са спазени изискванията за промяна на адреса по чл. 90 и чл. 99, ал. 1 от ЗГР, което означава да установи дали лицата живеят на адреса и къде същите действително живеят, т. к. нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗГР определя адреса като еднозначно описание на мястото, където лицето живее или където получава кореспонденцията си. Това е и целта на адресната регистрация – да се удостовери връзката на конкретно лице с конкретно място. Следователно, при установени новонастъпили обстоятелства относно адресната регистрация по чл. 92 от ЗГР, т. е. че лицата никога не са живели или не живеят на адреса в срока по чл. 99, ал. 1 от ЗГР, е дължим извод за отпаднала връзка на тези лица с конкретното място /адрес/. Действителните собственици на имота не следва да зависят единствено от волята, желанието и добросъвестността на лица, които са длъжни да подадат заявление или адресна карта за промяна на постоянен/настоящ адрес и да не разполагат с правни средства, чрез които да инициират служебно заличаване на адресната регистрация, какъвто е настоящият случай. Всяка адресна регистрация следва да се поддържа в актуално състояние, съответстващо на действителното фактическо положение по арг. от чл. 90, ал. 1 във вр. с чл. 89, ал. 1 от ЗГР. В тази насока е трайно установената практика на ВАС /вж. решение № 15318/12.11.2019 г. по адм. д. № 3503/2019 г., решение № 14299/25.10.2019 г. по адм. д. № 2053/2019 г., решение № 16314/29.11.2019 г. по адм. д. № 3648/2019 г. на III о. /.

Обстоятелството, че към момента на регистрацията по постоянен и настоящ адрес на лицата по стария режим на ЗГР тя е била законна, не може да се възприема като основание за отказ това лице да бъде служебно пререгистрирано или да бъде заличено от този адрес. Подобно тълкуване би било в противоречие с останалите разпоредби на ЗГР, както и на целта на самия закон, понеже неоправдано засяга интересите на собственика на имота, давайки необоснован приоритет на лица, които с бездействието си – незавявяване на промяна на адреса, са нарушили нормите на ЗГР, за което е следвало да бъде ангажирана административнонаказателната им отговорност. Освен това следва да се има предвид и нормата на чл. 89 от ЗГР, според която адресът е

еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където получава кореспонденцията си. Това е и целта на адресната регистрация – да се удостовери връзката на конкретно лице с конкретно място. Това означава, че при преценката дали адресната регистрация е извършена в съответствие с чл. 92 от ЗГР следва да се проверят и отчетат и новонастъпилите обстоятелства, а именно, че няма данни регистрираните лица някога да са живели на този адрес от регистрирането им през 2014 г., т.е. връзката им с конкретното място не съществува. Дори към 2014 г. спрямо лицата да са били налице условията за извършване на адресна регистрация, към момента на формирания мълчалив отказ основанията за съществуването на такава регистрация вече са отпаднали. Съгласно чл. 91 от ЗГР, адресната регистрация на лицето е отразяване на постоянния и настоящия му адрес в регистъра на населението, който адрес е определен в чл. 89 от Закона, а според чл. 92 от ЗГР /в актуалната към 2014 г. редакция/ адресната регистрация се извършва от общините и кметствата при заявяване от лицето. Значението на адреса на гражданите е определено със закон и несъответствието на вписания такъв в официалните регистри и документи за самоличност с фактическия влече съответните правни последици. С разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗГР законодателят е предвидил институциите, физическите и юридическите лица, получили данни от ЕСГРАОН, в случаи на установено противоречие, неточност или непълнота в тях да могат да поискат тяхната корекция, а с ал. 2 е предвидено задължение на съответната администрация, отговорна за достоверността на предоставените данни, да извърши корекция. След като в правомощията на кмета на общината, района или кметството или определени от тях длъжностни лица е извършването на адресна регистрация, с оглед нормата на чл. 108 от ЗГР е налице възможност за извършване на корекция при установено противоречие в получените от ЕСГРАОН данни относно лицето, чиято адресна регистрация е извършена на адреса на жалбоподателя. Следователно при констатирано противоречие в данните от ЕСГРАОН, каквото безспорно представлява несъответствието между формалната адресна регистрация и фактическото положение, кметът на общината следва да издаде заповед за заличаване на адресна регистрация съгласно чл. 99б ал. 3 от ЗГР.

С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на ЗГР, кметът на СО е бил длъжен да се произнесе изрично в законоустановения срок по искането на жалбоподателя, което е редовно от формална страна. Като не е сторил това, кметът на СО е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл.99б от ЗГР. Мълчалив отказ в това производство по ЗГР е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Дори да се приеме, че такъв е допустим, същият е незаконосъобразен.

С оглед на изложеното, на основание чл. 172, ал. 2, пр. второ от АПК съдът следва да отмени мълчаливия отказ на кмета на общината. По правилото на чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде изпратена на кмета на общината за провеждане на процедурата по чл. 99б от ЗГР посредством определяне на комисия за извършване на проверка по заявлението на жалбоподателя, за спазване изискванията за извършване на адресната регистрация и за промяна на същата по отношение на лицата У. Т. Я., Х. М., М. У. Т., К. У. Т., Р. У. Т., изготвяне на протокол от работата на комисията и при отпаднала връзка на лицата с адреса на регистрация в [населено място],[жк],[жк], [жилищен адрес] - издаване на заповед за заличаване на адресните регистрации на посочения адрес. Зачичаването по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗГР е автоматично

възстановяване на преходния постоянен и/или настоящ адрес на лицата.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за внесената държавна такса от 10лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 500лв., платено в брой съгласно договор за правна защита и съдействие бл. № 669670 (л. 192).

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Д. Д. мълчалив отказ на кмета на Столична община да се произнесе по искане с рег. № РКС19-ГР94-1045/02.05.2019 г. за заличаване на адресната регистрация на трети лица, вписани на адреса на неговия собствен имот.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на Столична община за постановяване на административен акт по искане рег. № РКС19-ГР94-1045/02.05.2019 г., подадено от А. Д. Д., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението, по реда и сроковете по чл. 99б, ал. 1-3 от ЗГР.

ОСЪЖДА кмета на Столична община да заплати на А. Д. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН] сумата от 510 лв. /петстотин и десет лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: